

l. 21503

LC
10

(Núm. 48).

CHISTE DE LES FILANERES

PRIMERA PARTE

Si el auditori em presta
atensió un rato,
vach en clase de chiste
á contarli un chasco,
el cual els pasá
á unes chiques filaneres de Moncá,
que solen anar
á Valensia chuntes á filar,
á una antigua fábrica
que per fóra té bastant fama,
y pera qu' eu sapien,
de Sen Llorens dihuen,
pero es de un atre...

SEGUNDA PARTE

Per la nit cuan ixien
del seu destino,
comensaba á seguirles
sèrt lechuguino

tirantlos requiebros;
els més dies els compraba enredros
pera rosegar,
y també els ofería
á refrescar convidarles un dia;
elles sens pensar lo que feen
li seguíen la broma,
y éll confiaba,
qu' els donaría el chasco que se pensaba.

TERCERA PARTE

Elles que no teníen
un pèl de bobes,
donarlil á ell volíen
les tontorrones;
mes éll observá,
y va vore quin era el seu pla
de que may podia
burlarse com éll volía;
un dia els digué,
podreu vindre el dumenche que vé,

S. XIX

18

Rº 12 10H

y estarem despay,
perque aixina no podré yo may
convidar de veres;
aseptaren les tals filaneres
la proposició,
señalantli un punt de reunió,
pero may pensaren
de que á vòltes les gorres
solen ser cares.

CUARTA PARTE

Cuant aplegá el dumenche
se reuniren,
y dret á Valensia
chuntes partiren
totes apañades,
moños fets, y les cares llavades,
pendientes y ahulla,
y charrant y riense en gran bulla,
per tot el camí
se burlaben del bon pixabi:
y quant aplegaren
á Valensia, dret s' encaminaren
al punt de la sita,
ahon trovaren al de la levita,
el cual els digué
toquen en seguida al café;
sen varen anar
al que ya en lo carrer de la Mar;
lujós y de rumbo,
y que per titul porta
el Nuevo Mundo.

QUINTA PARTE

Despues de elechir taula
y pendre asiento,
li feu seña al moso,
voy al momento,
¿qué vol el señor?
que servixca de tot lo millor,
traga tortaetes,
bons pastisos y varies cosetes,
traga rom també,
marrasquí, rosa, llet y café
no et done cuidao,
du rosolí, noyó y curazao,
y en esta matraca,
els tragué una onsa de dins la bolchaca,

y els se la amostrá:
tota vullch gastármela
así en estes chiques
que seu mereixen,
perque son boniques:
conque cuidar de elles,
mentres tant dinés queden,
pòrta botelles.

SEXTA PARTE

Ell lo que procuraba
de fer bon gasto
perque no confiaba pagar un cuarto,
y quant li paregué
que la cosa ya estaria bé,
al amo cridá
y una botella li va demanar
de sèrta beguda
que en Valensia es mol pòc coneguda;
el señor li va dir
lo qu' es hara yo no el puc servir,
perque li previnc
que d' aixó qu' em demana no en tinc:
y digué el señor,
estes chiques son de bon humor;
mencheu y begau
entre tant, de tot lo que vullgau,
que yo men aniré
á portarla de un atre café,
y prengué el pendil
y també se allargá en tot lo fil,
y les filaneres,
crec que á les hores d' ara
encara l' esperen.

SÉPTIMA PARTE

Seguien nostres chiques
en la armonía,
pero el de la botella
no pareixía;
allí s' estigueren esperarlo;
y en fi conegueren
de que allò era treta,
de que el payo els había fet feta;
pensaren fuchir,
mes l' amo mol serio els va dir;
¿qué vostés ahon van?
cuant me paguen ya s' en anirán.

Y elles afrontades,
y vense per l' atre burlades,
tornaren á entrar
y es posaren les quatre á plorar,
y l' amo contá
y en la suma á les pobres posá
entre grans apuros,
perque el gasto puchaba
catorse duros.

OCTAVA PARTE

Elles li contestaren
que no tenien
dinés pera pagarli
lo que debien;
mes l' amo els va dir:
si pòden el deute cubrir,
déixenme per prendes
les pintetes, ahulla y pendientes,
y cuant pagarán
lo que dehuen, ya seu endurán;
conque seu llevaren,
y en fianza del deute eu deixaren;
d' allí sen ixqueren,
y cuant fòra al carrer estigueren
pogueren pensar
que si al poble aplegabem á anar
d' aquella manera,
la palisa sería sertera;
entonses saltá la més hábil,
no s' asusteu ya;
anirém á la fábrica,
y farem vindre al amo
que nos traga cara.

NONA PARTE

Aprobat el proyècte
s' encaminaren
al amo, y en gran vergoña,

tot liu contaren,
el cual se apiadá
y al café chunt en elles aná,
y al dueño digué:
traga enseguida
á estes donselles
les alaixes que ahí tinga d' elles,
que yo m' encarregue
de pagarli á vosté lo que deguen:
el amo al instant
els presenta les prendes dabant,
y se les posaren
y al carrer enseguida volaren;
molt agraides,
li donaren les gracies cumplides
al seu bon señor,
per haberles prestat tal favor,
y ell riense els día
que á duro cada semana
seu cobraria.

DÉCIMA PARTE

Sen tornaren á casa
en més prudènsia
que tenien al vindre
paca Valencia,
perque aquella llisó,
els había amansit amuntó;
se sabé en Moncá,
y además de el afront, els costá,
el ser criticaes
y filar quatre mesos debaes:
con que escarmenteu,
fadrinetes que á Valencia aneu,
no doneu may sita
á ningú d' els que pòrten levita,
que per los dinés,
podeu pèdre el honor que val més;
y asò s' acabat,
disimulen, señores,
si no els ha agradat.

TROVOS

*En asò dels lechuginos
els sòlen fer bones fetes,
perque volen engañar
les bones llauradoretas.*

*Cada cual va al seu destino,
si no se solen parar
alguns formen sus caprichos
dels que vòlen festejar
en asò dels lechuginos.*

*Mols d'ells se sòlen parar
per los carrers y cantons;
no poden disimular
menechant sempre els tacons
perque volen engañar.*

*Cuant van en les bengaletes
per lo carrer mol tiesets
apañanse les gorretes,
al mateix temps el riset
els sòlen fer bones fetes.*

*Els dits els pareixen tecles,
enchamay pòden parar,
van formant les seues tretas
perque busquen engañar
les bones llauradoretas.*

Bouaire, 58 - h j h v f a.

Reimpreso en Valencia: Librería Hijos de R. Mariana y Mompíe, Lonja, núm. 2.

En dicha Librería hay un variado surtido en Historias, Romances, Trovos, Cantares, etc.; Gozos y Oraciones á varios santos; libritos de la Rueda de la fortuna, Cocina, Juegos de manos, Escribiente de los enamorados, Arte de enamorar y otros; Sainetes de varias clases, más de 500 títulos; aleluyas, soldados santos y variedad en calcomanías; Novenas y libritos devotos, libretas de doctrinas, lapiceros, libritos de cuentos y chistes, etc., etc.

